

והרי כך הם גם דברי הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל, שלא בני לוי בלבד אלא כל מי שנשאו לבו לקרבה אל השם ופרק מעליו עול החשבונות הרבים ועוסק בתורה, הרי הוא כבני לוי, והשם הוא נחלתו ויספיק לו כל צרכיו. עיי"ש באריכות.

- ג -

מנחם מנדל

מן הצורך להדגיש שהמאבק עם ההנהגה השלטת בא"י, השואפת לשנות את דמותו של העם היהודי. נוגע הוא לכל אחד באשר הוא. שכן חוץ מההשפעה העצומה שיש לשנוי זה על כל יהודי בכל מקום שהוא. הרי שמאבק זה הוא על עצם קיומו ועתידו של כלל ישראל, כממלכת כהנים וגוי קדוש, שזהו יעודו ותפקידו מאז מעמד הר סיני. האם יתקיים חזון זה, או שמא תגבר ידם של האומרים ככל הגויים בית ישראל חלילה.

למטרה זו מגויסים כל כלי התקשורת, שהם כיום גורם מכריע בעיצוב דעותיו והלך מחשבתו של כלל הציבור, בכל חלקי החיים. וכמובן שבמציאות הנוכחית כל התקשורת היא נגד דעת התורה והשקפתה. ומפיצים הם ללא הרף תעמולת כפירה וחינוך לעקירת הדת. תפקידנו בשעה זאת הוא להתמודד עם כל זה ולעמוד בפרץ. כאשר לבני הישיבות יש בענין זה תפקיד מאד מרכזי. אחריות גדולה מוטלת על כתפיהם להביא את דבר השם לציבור כולו.

אך מלבד זאת, מתרחשת כיום מערכת העברה על הדת בכפיה, ע"י האוחזים בהגה השלטון בא"י. כשהם מנצלים לשם כך את כל האמצעים העומדים לרשותם. וזאת בעיקר במחנות העולים ממרוקן ומתימן. שם מתבצעת העברה של ילדי העולים לחינוך חילוני בעל כרחם. ובעצם מתחיל התהליך כבר בארץ המוצא. וכבר שם מוסבר לעולים שבארץ ישראל אין צורך לתת חינוך תורני לילדיהם, ודי בחינוך הממלכתי. ואח"כ כאשר הם באים ארצה הם מועברים למחנות קליטה, שם הם תלויים לגמרי בנותני לחמם ופרנסתם. ומי שמתעקש למסור את ילדיו לחינוך תורני, פרנסתו מקופחת מיד והוא מפוטר ממקום עבודתו, ללא אפשרות לקבל מקום עבודה אחר. שכן כל מקומות העבודה קשורים עם הסתדרות העובדים, ששולטים בה המפלגות ששנאתם לדת ידועה.

ולא מדובר במקרים בודדים, אלא באלפי עולים שכמעט כולם שומרי תורה ומצוות, שכופים עליהם מסירת ילדיהם לחינוך של כפירה.

ולא רק בקטנים מתקיים מסע זה של העברה על דת, אלא גם במבוגרים בני חמיסר ושיתסר, כשהם מופרדים מההורים ונשלחים לקיבוצים חילוניים, מתוך ידיעה שבמקום כזה מאומה לא ישאר מיהדותם כעבור זמן לא רב.

נוכחתי באסיפה שהתקיימה בביתו של הרב מבריסק שליט"א, בה השתתפו כחמש עשרה ת"ח מגדולי ירושלים רבנים ועסקנים, באסיפה זו הופיע בחור כבן שבע עשרה שסיפר, כיצד הגיע לארץ יחד עם קבוצת בחורים מעירק ופרס, והם שוהים במקום קליטה, הממונים על אותו מקום רצו להעבירם לקיבוץ חילוני, ואילו הם התנגדו לכך וביקשו לקבל מקום דתי, בתגובה על כך הענישו אותם ואף הכו על שהעזו להציג דרישות כאלו. מעשים אלו הם רק מקצת מהנעשה שם. האם אפשר להשאר אדיש למתרחש ולא לעשות כלום.

ליתוך מחנה קליטה אחד חדרו כשלושים בני ישיבה, והחלו לפעול בקרב העולים לחזקם בתורה ומצוות, וללמוד עם הצעירים במקום, אך משהבחין בכך אחד מאנשי השלטון, דווח על כך לרשות, ומיד הגיעו אנשי הצבא וגייסו את אותם בחורים לצבא. בטענה שהמדינה פטרה אותם משירות צבאי רק כאשר הם לומדים תורה, ופעילות זאת נחשבת כעיסוק אחר לשם פרנסה, ואין אותו פטור חל עליהם, וחייבים הם לשרת בצבא.

החשיבות הרבה שהם מיחסים לפעילות זו, רק מלמדת על הצורך הדחוף לפעול בקרב העולים ולסייע בידם לתת לילדיהם חינוך של תורה ויהדות, חובה מיוחדת מוטלת על כתפם של בני התורה, שזכות התורה עומד להם ומסייע בידם לעשות גדולות ונצורות. כדאיתא במדרש על המן שכאשר ראה את תלמידיו של מרדכי עוסקים בתורה בעניני העומר, אמר להם עשירית האיפה שלכם גברה על עשרת אלפים ככר כסף ששקלתי לידי אחשוורוש כדי לאבדכם. וכשמתבוננים במהלך ההסטוריה אפשר להוכח, שאמנם הנפלאות הגדולות והישועות באו בכוח התורה.

שעה זו עת מלחמה היא באויבי ה'. ומלחמה אינה מתנהלת ע"י יחידים, אלא ע"י העם כולו כשהוא מלוכד כגוף אחד, וכלשון הכתוב כי תצא מחנה על אויבך. דבר המחייב את כל בני הישיבות ולומדי התורה, לסייע ולעמוד לצדם של אלו הפועלים למען הצלתם של העולים.

ישנם דברים שאי אפשר שייעשו אלא ע"י אותם אנשים המתמחים בכך. אותם פעילים באים למחנות העולים מתימן ומפרס, שם הם הולכים מבית לבית ומשפיעים

על ההורים שימסרו בניהם לחינוך תורני, כדי להצילם מכפירה ושמד. כל ילד שנרשם לחינוך תורני, הריהו עולם מלא, מלבד ההשפעה שיש לדבר זה גם על שאר עניני הבית, כמו ההורים שבעצמם צריכים חיזוק, וכשהם רואים מסירות נפשם של הפעילים, הם עצמם משתנים לטובה.

ועוד כהנה פעולות שאינם יכולים להעשות ע"י אחרים, ועלינו מוטל לסייע בידם ככל האפשר.

- ד -

המצב הנוכחי טומן בחובו סכנה לעתיד היהדות כולה. משום שמציאות זו של כפירה ועקירת ערכי התורה אפילו במקום אחד, מתפשטת במהירות כנחל שוטף הסוחף אתו הכל ומכלה כל חלקה טובה. ואין לדעת מי יפגע בעתיד.

לכך יש להוסיף גם את המצב הכללי בא"י, כשהאויבים מסביב זוממים להשמיד את שארית הפליטה, והרי הם הרבים ויש להם את הכוח והעוצמה, כך שבדרך הטבע אין כל אפשרות לעמוד כנגדם, מציאות זו מכניסה את הישוב בארץ למצב של סכנה. והעמידה מן הצד בלי מעש, בשעה שצריך ואפשר למנוע את העברה על הדת, מעורר קטרוג גדול שאין לדעת מה יהיו תוצאותיו.

מאבק זה מצטרף לשורת מאבקים בדברים הנוגעים לעיקרי היהדות, כגון גזירת גיוס בנות לצבא. שנאסר על ידי כל גדולי ישראל, באיסור חמור של יהרג ואל יעבור. הטענה כאילו המצב הבטחוני מחייב זאת ואי אפשר לוותר עליהם, אינה נכונה, אך גם אם כך היו פני הדברים, אין טענה זאת תופסת, בשעה שכל קיומו של הישוב בארץ הוא למעלה מדרך הטבע, וכבר הודו ראשי הצבא ומפקדיו שהנצחון שהיה במלחמה האחרונה היה נס, שלולא התרחש היה קורה חלילה אסון גדול. וא"כ אדרבה דבר זה מחייב זהירות יתירה בשמירה על גדרי הצניעות והקדושה בישראל. על ענין זה יחד הכתוב פרשה שלמה בתורה "כי תצא מחנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך". נמצא שכל קיומו של הישוב בא"י תלוי ועומד בכך שה' מתהלך בקרב המחנה להצילנו, וגיוס הבנות לצבא שגורם למצב של "ושב מאחריך", הריהו מסוכן ביותר.

כמובן שמה שמוטל עלינו הוא רק דברים שבידינו לעשות, ואין הקב"ה בא בטרוניה עם בריותיו, על מה שאין בידם. ואנו הנמצאים מרחוק אם באפשרותינו לסייע בממון הרי שזו היא חובתנו בשעה זאת.